

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 118.

Anden Session.

47de Møde.

Løvedagen den 14de December.

(Fortsat).

Ordføreren (fortsat): Det er vistnok vanskeligt at fastsætte Kriteriet for, hvad der skal forstaaes ved et Brev, om de skulle være lagte sammen som Breve i Almindelighed, om de skulle være forseglede eller uforseglede, men jeg troer, at man i Postsproget forstaaer derved enhver skriftlig Meddelelse, som sendes fra Sted til Sted, og jeg troer, at man heller ikke kan eller bør forstaae det anderledes. Det er netop det, som er Gjenstand for Postvæsenets Eneret, at alle saadanne skriftlige Meddelelser fra Sted til Sted skulle befordres med Posten. Jeg troer nu vel, at det ikke har Stort at betyde med hele denne Eneret for Postvæsenet, især naar de, som Lovudkastet har bestemt, kunne befordres for en saa billig Betaling; jeg troer, at vanskeligt Noget vil befatte sig med at concurrere i Befordringen af saadanne skrevne Meddelelser. Men paa den anden Side er det forekommet Udvalget, at man burde vedligeholde den, navnlig for at forebygge, at der ikke skulde opstaae en Concurrence, som kunde gjøre det vanskeligt og være skadelig for, hvad der i saa mange andre Retninger kunde være i Samfundets Interesse, at en saadan Befordring fikredes og vedligeholdtes. Med Hensyn til hvad der er bemærket af den første ærede Landstingsmand for 9de Kreds (Dahl), da har jeg allerede yttret mig. Jeg vil kun bede om, ved hvad jeg tidligere anførte kun at maatte forstaaes saaledes, at det var kun, fordi jeg havde antaget, at han meente, — som jeg ogsaa troer, at han selv senere har stadfæstet, — at Postvæsenet skulde udbetale Penge mod Anvisning paa andre Steder, at jeg meente, at der kunde være Risiko for Post-

væsenet. Det forholder sig jo anderledes, naar Pengene først indbetales til det, paa det Sted, hvorfra de skulle affendes, og i den Henseende troer jeg virkelig ikke, at der fra Postvæsenets Side vil møde nogen Vanskelighed. Men denne ligesom enhver Befordringsgjenstand eller Befordringsmaade maa jeg atter tillade mig at gjøre opmærksom paa, troer jeg ikke kan blive Gjenstand for Forskrifter i en Lov som den nærværende. Der kunde jo vistnok ikke være Noget imod, som den ærede Landstingsmand har foreslaaet, at man gjorde et Tillæg til § 6, at den Frihed, som indrømmes Postvæsenet, skulde udvides ogsaa til de Breve, som befordres med Landposten; men det vilde dog maaſtee see noget besynderligt ud at optage en saadan Bestemmelse, saalange disse Landposter ikke eksistere. Det er formodentlig derfor, at Bestemmelsen er kommen i § 6, fordi der findes Søtransporter Sted, og fordi Postvæsenet befatter sig med Befordringen af By-Breve; men nu allerede at optage en saadan Bestemmelse om Frihed for Postvæsenet til at bestemme Tarten for en Befordring, som endnu slet ikke er til, synes mig vilde see besynderligt ud. Imidlertid skal jeg naturligviis bringe dette Spørgsmaal som flere under Derveielse i Udvalget, som vist Jintet hellere ønsker, end at bidrage til, at denne meget ønskelige Forbedring, som her foregaaer med Postbefordringen, kan blive til al den Nytte, som det kun er muligt at tilveiebringe.

Skoleforstander Sørensen: Jeg skal tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa en Bestemmelse i Lovudkastet, der synes noget trykkende. Det er blevet sagt, at det hele Forslag gaaer ud paa at lette og fremme Befordringen af Brevverlingen mellem Mand og Mand, og det maa man vistnok ansee for et stort Gode; men der er dog een Bestem-